

جشنِ فروردین‌گان

جشن‌های ایران زمین

ویسپوبیش، سال ۲، شماره ۱

نفیسَه دَستورانی (تیروژ)

تصویر ساخته شده توسط هوش مصنوعی در آتلیه ویسپوبیش

تصویر ساخته شده توسط هوش مصنوعی در آتلیه ویسپوبیش

تاریخچه فروردین‌گان:

فروردین‌گان یا فروردگان یا فرودگ Frudog، در روز فروردین از ماه فروردین (۱۹ فروردین) برگزار می‌شود. برخلاف جشن‌های تقویمی دیگر که همگی بزرگداشت فرشتگان هستند، در فروردین‌گان، فروهر درگذشتگان، ستایش می‌شوند. این جشن، بیانگر آن است که در اندیشه‌ی ایرانی، غم و اندوه جای اندکی داشته و ایرانیان برای یادبود رفتگان خود نیز جشن و شادی برگزار می‌کرده‌اند.

در باورهای کهن ایرانی، "فِرَوَهَر" انسان، اهمیت بسیاری دارد. فِرَوَهَر، بُعد فناپذیر وجود انسان است و بسان «جوهر حیات»، در عالم مینوی جاودان می‌ماند. براساس باورهای ایران باستان، روان (روح) انسان پس از مرگ، به فِرَوَشی (فروهر) او می‌پیوندد و در امور جهان، یزدان را یاری می‌کند. به دلیل همین اهمیت ویژه است که نخستین جشن تقویمی ما به بزرگداشت فروهرهای گذشتگان اختصاص دارد.

آیین‌های جشن فرودگ:

جشنی مشابه فروردین‌گان در هند، رُم و در میان کاتولیک‌های مسیحی نیز برگزار می‌شود اما در ایران این جشن در پرستشگاه‌ها و مزار درگذشتگان (نظیر آرامگاه زرتشتیان در قصر فیروزه تهران) شکل می‌گیرد.

زرتشتیان چوب‌های خوشبو (برای سوزاندن و معطر کردن آتش)، سبزه، گل و انواع خوراکی را به نیایشگاه یا آرامگاه درگذشتگان می‌برند. موبد دعا می‌خواند (فروردین‌یشت و نیایش‌های دیگر) و خوراکی‌ها را تقدیس می‌کند. سپس خوراکی‌ها در میان باشندگان مراسم پخش می‌شود و هرکس بر سر مزار عزیز خود رفته، شمع روشن می‌کند، عود و گُندر می‌سوزاند و سبزه و گل می‌گذارد. گل ویژه فروردین‌گان نیز "تاج خروس" یا "بُستان‌افروز" است.

خوراکی‌های جشن فروردین‌گان عبارتند از:

لُرک یا آجیل هفت‌مغز و هفت میوه‌ی خشک خام (برای مراسم درگذشتگان شامل: خرما، انجیر، سنجد، کشمش و مغزهای دیگر)

آش

مِیزدَ یا همان مُزد امروزی (نذر و پیشکش‌های غیرآبکی مانند نان و گوشت و میوه و... که به آیین‌های نیایش و ستایش می‌برند و در برابر زور قرار دارد که پیشکش آبکی است)

(اوستا - جلد دوم - پژوهش دکتر جلیل دوستخواه - انتشارات مروارید - چاپ دهم ۱۳۸۵ - ص ۱۰۶۱)

دُرُون (نان مقدّس زرتشتیان که نوعی از مِیزد است)

سورک (نوعی نان که با روغن کنجد درست می‌شود)

گل تاج خروس

از دل سختی‌های این روزگار گذر کنند.

پایان‌بندی:

برای ارتباط با گروه «تیروژ» که برگزارکننده‌ی جشن‌های کهن ایرانی در زمان ماست و اطلاع از برنامه‌های- ماهیانه‌اش، می‌توانید به صفحه اینستاگرام آن مراجعه بفرمایید: iranbytirozh@

جشن و شادی، یاور همیشگی ایرانیان و عاملی برای گذر از تمامی رنج‌ها بوده و هست. ایرانیان حتی در هنگام اندوه و سوگ عزیزان خود به شادی مشغول می‌شدند تا ثابت کنند هیچ سلاحی قدرتمندتر از شادی نمی‌تواند اندوه را از میان ببرد. امید که همه ایرانیان، با ارزش و اهمیت این جشن‌ها آشنا شوند و مانند نیاکان خود، با شادمانی

تصویر ساخته شده توسط هوش مصنوعی در آتلیه ویسپوبیش